

spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om at medtage den uproduktive Formue, som i Forslaget er medtaget under Beskatningen. Jeg antager, at Regeringen er bleven ledet dertil derved, at denne Gang fremtræder Formuestaten som en Afløsning af Hartkornskatten. Det anføres ogsaa i Motiverne, at det er naturligt at beskatte den Formue, der ikke er produktivt anlagt, f. Eks. private Lysthaver, store Parkanlæg, der ogsaa nu ere inddragne under Beskatningen, hvad enten de give Udbytte eller ej. Det er derfor naturligt, at de under Form af Formue indtræde i den Stat, der skal træde i Stedet for Hartkornskatten. Jeg skal heller ikke komme ind paa et intrikat Spørgsmaal, der har været saa udførlig behandlet under de tidligere Forhandlinger af Indkomst- og Formuestatelove. Naar man nemlig har villet unddrage Løssøre, Husgeraad o. s. v. fra Formuestaten, er der altid blevet rejst Spørgsmaal og Tvivl om, hvad der her skulde medtages, og hvad der skulde undtages. Et Spørgsmaal, der har spillet en ganske særegen Rolle og vakt en særegen Opmærksomhed, er det, hvorvidt en Samling som f. Eks. den Moltkeste Malerisamling i Bredgade, der utvivlsomt er en uproduktiv Formue, men dog er en Formue, som, hvis den skulde vurderes til Salg, vilde løbe op i Millioner, skal betragtes som skattepligtig eller ikke. Skal den betragtes som Løssøre eller ikke? Der maa vistnok træffes nogle Regler i saa Henseende, og jeg skulde ikke undres over, om man kom til det Resultat, at uproduktive Formuer, der staa til offentlig Raadighed, og hvortil alle have Afgang, skulde være skattefrie. Man kan gaa denne eller en anden Vej, men jeg tror, at det i alt Fald vil være hensigtsmæssigt at give nærmere Regler. Jeg ser med en vis Betænelighed, at juridiske Personer ere udelukkede af Regeringens Forslag og at Aktieselskaber kun medregnes for den Indtægt, de have over 4 pCt. Der gives ikke i Motiverne nogen nærmere Begrundelse deraf; vi maa derfor afvente at faa at vide, af hvilke Hensyn man har gjort det. Noget rationel Grund kan der næppe gives. — Som Minimumsgrænse for den skattepligtige Formue er sat 2,000 Kr. Errede Medlemmer ville maaske synes, at den er lav. I Almindelighed vil man vistnok erkende, at Formue, hvor den overhovedet findes, indeholder Skatteevne, og man kan derfor gaa ret langt ned med den Grænse, hvor Staten skal indtræde. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Minimumsgrænsen tidligere er sat betydelig højere. Ved Formue- og Indkomstskatten i 1876 var Minimumsgrænsen 10,000

Kr. i Kjøbenhavn og 8,000 paa Landet. Dette havde imidlertid sine særlige Grunde. Det motiveredes nemlig med, at Udbyttet af den tilsigtede Formue- og Indtægtsstat skulde anvendes til Forsvarsvæsenet. Man gjorde da gældende, at da den almindelige Værnepligt hviler ligelig paa alle, falder den tungest paa dem, hvis Tid er dem kostbarest, og det var derfor rimeligt, at man med dette Djemed for Dje undtog en Del flere af de mindre bemidlede fra Deltagelse i Indkomstskatten. Dette førte saa til, at Minimumsstaten for Formuen sattes til 10,000 Kr. i Kjøbenhavn og 8,000 Kr. paa Landet. Her, hvor der er Spørgsmaal om Afløsning af en Hartkornstat, vil der imidlertid være mindre Grund til at sætte Minimumsgrænsen saa højt. Om man vil foretrække at sætte Grænsen til 4,000 Kr., der jo vil være Normalprisen for de Husmandslobber, man forhandlede om forleiden, skal jeg henstille. I det hele taget er jeg villig til at erkende, at Formue altid i og for sig medfører nogen Skatteevne, og den Skattebyrde, her er Tale om, er saa ubetydelig — det drejer sig jo kun om 30 Ore af 1000 Kr. — at næppe ret mange ville vægre sig ved den. I alt Fald er det et saa stort Fremskridt, at vi nu fra Regeringen have faaet forelagt en Formuestat, at i Sammenligning dermed maa mangfoldige smaa Indvendinger og Betæneligheder hvile. — Der er et andet Punkt, hvor jeg ikke nægter, at jeg nærer nogen Tvivl, nemlig angaaende den tvungne Selvangivelse. Det errede Medlem for Kjøbenhavn (J. C. Christensen) udtalte, at han kunde finde sig deri, da man havde draget den Grænse, at Indtægter under 1,500 og Formuer under 6,000 ikke vare underkastede tvungen Selvangivelse. Det er sandt; derved ere de væsentligste Betæneligheder blevne tagne bort. Med Hensyn til Formuen tror jeg for øvrigt ikke, at man behøver at have synderlig Betænelighed. Selvangivelse her vil ikke falde nogen vanskelig, og man behøver ikke her at have store Betæneligheder ved at paalægge tvungen Selvangivelse. Denne Grænse paa 6,000 Kr. sætter jeg for mit Vedkommende mindre Pris paa. Derimod er jeg tilbøjelig til at henstille til Udvalgets nærmere Overvejelse, om man ikke skulde sætte Minimumsgrænsen for tvungen Selvangivelse af Indkomsten noget højere. Jeg frygter nemlig for, at naar vi gaa til at gennemføre tvungen Selvangivelse for de mindre bemidlede i Samfundet og samtidig vedtage Straffebestemmelserne i sidste Kapitel, vil Resultatet blive, at ikke faa, som i og for sig ikke have villet begaa nogen Forbrydelse, ville komme under kriminel Tilfælde.